

[Erik Hansen (Vejle amt.)]

datoen; hvis der skulle indkomme nye oplysninger, kan vi jo tage det op i udvalget.

Det, der kalder mig frem, er fru Dagmar Andreasens bemærkninger om banderolerne. Nu er jeg måske den eneste i folketinget, der handler med vin, om end i mindre grad, og jeg ser i hvert fald gerne, at vi beholder disse banderoler. Fru Dagmar Andreasen sagde, at man ønskede oplysninger på vin-etiketterne om, hvad det var, man drak, og hvor meget der var i flaskerne. Se, det er banderolerne medvirkende til. Banderolerne er forbrugernes kontrol. Ved at læse, hvad der står på banderolerne, kan man få at vide, hvad man drikker, og man kan i mange tilfælde også få at vide, hvor det stammer fra. Folks viden om banderolernes betydning er nok ikke så stor, og det kunne måske påhvilende vinbranchen eller forbrugerrådet at give de oplysninger.

Så vidt jeg i hovedet kan huske dem, skal jeg nævne de forskellige banderoler. Vi har en for frugtvin, hvor der står „Dansk frugtvin“, og selvfølgelig er det fremstillet her. Går vi til hedvinene, kan jeg oplyse, at de hedvine, der står „S“ på, er sherry og er fra sherrydistrikterne og ikke andre steder. De, der står „P“ på, er portvin og kommer fra Oporto, og de, der står „M“ på, er madeira og kommer fra øen Madeira og ikke andre steder fra. Der må ikke stå andet på dem. Hedvine, der kommer alle mulige andre steder fra, er på banderolen mærket „ah“; så ved man altså, det kan være en italiensk hedvin eller en spansk hedvin. På etiketten kan man som regel se, fra hvilket land den kommer.

For bordvinenes vedkommende kan der stå „bC“; det betyder bordvine, der er contrôlée. Det er fransk bordvin, og så ved man, at den kommer nøjagtig fra det angivne distrikt i Frankrig. Står der „ba“ på, er det andre bordvine, som kan komme alle mulige andre steder fra.

Går vi til spiritus, hvor fru Dagmar Andreasen gerne vil have procenterne angivet, kan jeg sige, at der på hver eneste banderole på spiritus med over 20 pct. alkohol står, hvor mange procent det er. Der kan stå „Spiritus, her fremstillet“. Der kan stå „Spiritus, udenlandsk, her

aftappet“. Der kan stå „Spiritus, indført på flaske“, og styrken er altid angivet.

Jeg synes, det er forbrugernes kontrol. Men jeg skal gerne henstille til vinbranchen og forbrugerrådet, at man lader den kontrol gå videre. Jeg vil dog sige til fru Dagmar Andreasen: køb vinen i en forretning, hvor man ekspederer og kan gøre opmærksom på de ting.

Dagmar Andreasen: Jeg kan sådan set godt forstå, at købmanden slås for købmandsstanden, men der er nu ikke ret mange, der har tid til længere at fortælle forbrugerne, hvad disse små „bC“ og „ba“ betyder. Derfor synes jeg, at hvis vi kunne få det skrevet på dansk nede på etiketten, var det lidt nemmere, og så behøvede vi ikke at ulejlige købmanden med at skulle give et langt foredrag, hver gang vi gerne vil have en flaske vin.

Det var ikke specielt alkoholindholdet i spiritus, jeg efterlyste. Men det var rart at vide om en vin, om der er 9 pct. eller 12 pct., og hvor meget der er i en hedvin, og det kan man mig bekendt ikke læse nogen steder på flaskerne.

Jeg vil gerne sige til finansministeren, at jeg er helt enig med finansministeren i, at hvis det betød, at der kom færre penge i kassen, hvis man gjorde afgiften på champagne lavere, burde man være forsigtig. Men det, jeg prøvede at sige, var, at den champagne, der bliver købt, for langt den overvejende del går ind over firmaernes omkostningskonto, og at det, der bliver købt, er så lidt, at det ingenting betyder alligevel. Der vil ved en afgiftsnedsættelse blive købt mere af almindelige mennesker, og så er det slet ikke sikkert, det behøver at betyde en nedgang i provenuet. Men hvis det kan sandsynliggøres, at det gør det, vil jeg også være betænkelig.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal ikke blande mig i den almindelige forhandling om banderoleringens betydning, men kun sige, at jeg beundrer hr. Erik Hansen (Vejle amt)s sagkundskab i denne henseende — ikke i henseende til druk, for jeg ved jo, at det er noget, han holder sig fra — men det er alligevel rart at vide, at der er en sådan sagkundskab til stede i det høje ting.